

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 610

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 30 august 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 551 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2–3
Decizia nr. 554 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	3–4
Decizia nr. 556 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2), (2 ¹) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	5–6
Decizia nr. 557 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7–8
Decizia nr. 586 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	9–10
Decizia nr. 587 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	10–11
Decizia nr. 664 din 17 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	12–13
Decizia nr. 775 din 16 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	13–15
Decizia nr. 907 din 5 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 551**

din 3 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Călin Vasile Podină în Dosarul nr. 3.426/83/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.426/83/2007, **Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Călin Vasile Podină într-un dosar având ca obiect o procedură de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât creează o discriminare între lichidatorul sau administratorul judiciar și cetățeni, care nu sunt scutiți de la plata taxelor judiciare.

Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, texte de lege care au următorul conținut: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”

Operațiunile efectuate de către practicienii în insolvență prin Buletinul procedurilor de insolvență sau la oficiile registrului comerțului sunt scutite de taxe.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 77 a fost modificat prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, și are următorul cuprins: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”

Operațiunile de publicare în Buletinul procedurilor de insolvență a actelor de procedură emise de instanțele judecătorești și de administratorul judiciar/lichidator în cadrul derulării procedurii de insolvență se efectuează cu titlu gratuit.

Actele de procedură emise de administratorul judiciar și de lichidator care, potrivit prezentei legi, sunt supuse și formalității de publicitate prin registrul comerțului, alături de publicitatea prin Buletinul procedurilor de insolvență, se depun la Buletinul procedurilor de insolvență, iar înregistrarea în registrul comerțului se va opera din oficiu, cu titlu gratuit.”

Având în vedere că soluția legislativă a fost preluată de noile prevederi legale, potrivit jurisprudenței sale constante, Curtea urmează a se pronunța asupra acestora din urmă.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 964 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 26 noiembrie 2007, Curtea a statuat că, în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebită față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci participant la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolubil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în cât mai mare măsură și cât mai operativ. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de-o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Călin Vasile Podină în Dosarul nr. 3.426/83/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 3 mai 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gotti Petrol” — S.R.L. din comuna Goicea, județul Dolj, în Dosarul nr. 6.632/63/2009 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.632/63/2009, **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Gotti Petrol” — S.R.L. din comuna Goicea, județul Dolj, într-un dosar având ca obiect soluționarea cererii de deschidere a procedurii falimentului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile legale criticate instituie condiții de admisibilitate a cererilor formulate în baza Legii nr. 85/2006, referitoare la quantumul minim al creanței și la quantumul taxei de timbru, mult prea permissive, fapt ce este de natură a crea posibilitatea creditorilor de a promova acțiuni șicanatorii care pot bloca activitatea societății pretins debitoare, lipsind instanța judecătorească de posibilitatea de a face o apreciere corectă cu privire la situația financiară a debitorului, prin dispunerea administrării de probe cu privire la dovedirea stării de insolvență a acestuia.

Tribunalul Dolj — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]”

12. valoare-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 30.000 lei (RON), iar pentru salariați, de 6 salarii medii pe economie;”.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 3 pct. 12 a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, și are în prezent următorul cuprins:

„12. valoare-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 45.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat.”

Având în vedere că soluția legislativă a fost preluată parțial de noile prevederi legale, potrivit jurisprudenței sale constante, Curtea urmează a se pronunța asupra acestora din urmă.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (1) potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gotti Petrol” — S.R.L. din comuna Goicea, județul Dolj, în Dosarul nr. 6.632/63/2009 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Aspectele referitoare la existența unor condiții privind deschiderea procedurii insolvenței au mai fost supuse analizei Curții Constituționale și cu alte prilejuri. Astfel, prin Decizia nr. 312 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 7 mai 2007, Curtea a statuat că, potrivit prevederilor art. 2 din actul normativ criticat, scopul Legii nr. 85/2006 este instituirea unei proceduri pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, cum sunt și cele instituite prin prevederile art. 3 pct. 12 din lege, derogatorii de la normele dreptului comun. Curtea a mai reținut că stabilirea acestor reguli speciale constituie atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, și nu vine în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate.

Dincolo de aceste argumente, din analiza motivelor invocate de autorul excepției de neconstituționalitate rezultă nemulțumirea acestuia față de cuantumul creanței care îl îndreptățește pe creditor să solicite instanței deschiderea procedurii insolvenței debitorului, precum și față de cuantumul taxei de timbru aferente acțiunilor, cererilor și contestațiilor introduse în temeiul Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, considerate ca fiind mult prea permissive și, prin urmare, susceptibile de a genera abuzuri din partea creditorilor. Or, Curtea constată că aceste susțineri nu pot fi reținute, iar excepția urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Mai mult, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au fost modificate, succesiv, în sensul dorit de autor, prin majorarea cuantumului minim al creanțelor necesar pentru a se putea declanșa procedura prevăzută de Legea nr. 85/2006.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 3 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2), (2¹) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mica Industrie” — S.A. din Iași, prin lichidator judiciar „Express Lichidator” I.U.P.R. din Iași, în Dosarul nr. 8.236/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și faliment.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Comercială „Mica Industrie” — S.A. din Iași, prin lichidator judiciar „Express Lichidator” I.U.P.R. din Iași, a depus o cerere scrisă prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Președintele acordă cuvântul procurorului, care se opune cererii de amânare. Curtea, având în vedere data sesizării sale, respectiv 23 iunie 2010, constată că autorul excepției a avut suficient timp pentru angajarea unui apărător, astfel încât respinge cererea de amânare formulată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea nr. 401 din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.236/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția comercială și faliment a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Mica Industrie” — S.A. din Iași, prin lichidator judiciar „Express Lichidator” I.U.P.R. din Iași, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de înlocuire a lichidatorului judiciar și de continuare a procedurii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 contravin principiului egalității tuturor persoanelor în fața justiției, întrucât stabilesc desemnarea administratorului judiciar sau lichidatorului de către creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, iar nu de majoritatea creditorilor înscrși în tabelul de creanțe al societății debitoare.

Cu privire la art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006, autorul excepției consideră că acesta încalcă principiul colectivității, al unicității și caracterului consensual al procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, precum și principiul egalității în fața legii, având în vedere faptul că legiuitorul a optat pentru criteriul valorii creanțelor, iar nu pentru cel al numărului creditorilor.

Referitor la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, autorul consideră că obligația părților de a se abona la Buletinul procedurilor de insolvență, precum și termenul scurt de 3 zile restrâng accesul liber la justiție.

Cu privire la critica art. 19 din lege în integralitatea sa, autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, venind în contradicție cu art. 44 alin. (1) și art. 53 din Constituție, întrucât numirea administratorului judiciar de către judecătorul-sindic, numai la propunerea creditorului majoritar a cărui creanță depășește 50% din valoarea totală a creanțelor unei societăți comerciale, este lăsată la latitudinea unei persoane care dă dovadă de pasivitate și toleranță oficială și care, în măsura în care are interese, poate subevalua bunurile patrimoniale, în detrimentul celorlalți creditori.

Tribunalul Iași — Secția comercială și faliment, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Analizând motivele invocate de autorul excepției, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie doar prevederile art. 19 alin. (2), (2¹) și (3) din Legea nr. 85/2006, texte de lege care au următorul conținut: „(2) *La recomandarea comitetului creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. În cazul în care remunerația se va achita din fondul constituit conform prevederilor art. 4, aceasta va fi stabilită de către judecătorul-sindic, pe baza criteriilor stabilite prin legea privind profesia de practician în insolvență. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic.*

(2¹) *Creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.*

(3) *Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) și (2¹), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență. Judecătorul va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul desemnat sau, după caz, va soliciata adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator.*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2) referitor la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției din Constituție și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că acestea sunt constituționale.

Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 898 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, a stabilit în privința art. 19 alin. (2) și (2¹) din Legea nr. 85/2006, că opțiunea legiuitorului pentru criteriul valorii, și nu cel al numărului creditorilor, este justificată de principalul obiectiv al procedurii insolvenței, respectiv recuperarea creanțelor asupra averii debitorului. Or, în măsura în care repartizarea sumelor ce rezultă din lichidarea bunurilor debitorului se face, în cadrul aceleiași clase de creditori, proporțional cu valoarea creanțelor, este firesc ca deciziile privitoare la aspectele importante ale procedurii să fie luate prin raportare la valoarea creanțelor, iar nu la numărul creditorilor.

Având în vedere aceste considerente, Curtea a constatat că soluția legislativă criticată, și anume posibilitatea creditorului ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a desemna, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator judiciar sau lichidator ori de a-l confirma pe cel provizoriu, este pe deplin justificată și nu contravine principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ipoteza normei legale criticate, un singur creditor deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, ceea ce face inutilă consultarea adunării creditorilor pentru desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator ori pentru confirmarea celui provizoriu, din moment ce hotărârea s-ar putea lua în adunarea creditorilor numai cu majoritatea specială prevăzută de lege, și anume numai cu votul acestui creditor ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor.

Totodată, Curtea a reținut că, potrivit art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 85/2006, judecătorul-sindic confirmă, prin încheiere, administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat de creditorul

ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, iar — în conformitate cu prevederile alin. (3) al art. 19 din aceeași lege — ceilalți creditori pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia creditorului, în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 nu contravin prevederilor art. 21 din Legea fundamentală.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, raportată la prevederile art. 21 din Constituție și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că din prevederile Legii privind procedura insolvenței reiese regula citării părților prin Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidator după deschiderea procedurii prevăzute de legea insolvenței. Totodată, excepțiile de la această regulă au fost instituite în cazurile strict și limitativ prevăzute, și anume în art. 7 și 8 din lege.

Curtea a constatat că liberul acces la justiție, consacrat prin prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu este un drept absolut, legiuitorul putând să prevadă anumite condiționări în vederea unei bune administrări a justiției, având, evident, o justificare rezonabilă și proporțională cu obiectivul propus.

Astfel, faptul că împotriva deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a desemna, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator judiciar sau lichidator în locul celui provizoriu ori de a confirma administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu, creditorii interesați pot face contestație la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, în termen de 3 zile de la data publicării acestei decizii în Buletinul procedurilor de insolvență, își găsesc justificarea în însuși specificul acestei proceduri și are drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia. Obligația care decurge pentru părți în acest caz, și anume aceea de a se abona la Buletinul procedurilor de insolvență, precum și termenul scurt, de 3 zile, prevăzut de dispozițiile de lege criticate nu pot fi privite ca aducând o restrângere accesului liber la justiție, din moment ce chiar prevederile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 dau posibilitatea creditorilor interesați de a promova o contestație pentru motive de nelegalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele acesteia sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în privința art. 44 din Constituție.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2), (2¹) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mica Industrie” — S.A., prin lichidator judiciar „Express Lichidator” I.U.P.R. din Iași, în Dosarul nr. 8.236/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și faliment.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 557

din 3 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Fabian Niculae — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concept LTD” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.517/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și faliment.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea Comercială „Ferm Consult” S.P.R.L. din Timișoara, domnul avocat Sergiu I. Stănilă, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Comercială „Concept LTD” — S.R.L. din București a depus o cerere scrisă prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Președintele acordă cuvântul procurorului și reprezentantului părții prezente care se opun cererii de amânare. Curtea, având în vedere data sesizării sale, respectiv 23 iunie 2010, constată că autorul excepției a avut suficient timp pentru angajarea unui apărător și, prin urmare, respinge cererea de amânare formulată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.517/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția comercială și faliment a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Concept LTD” — S.R.L. din București, într-un dosar având ca obiect anularea unor acte.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât exclud posibilitatea unui creditor ce

nu face parte din comitetul creditorilor să poată solicita înlocuirea administratorului judiciar. De asemenea, autorul excepției arată că, indiferent de motivele pe care le poate invoca un creditor, înlocuirea nu poate fi solicitată decât de judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, ceea ce încalcă în mod flagrant egalitatea în fața legii, restrânge dreptul creditorilor ce nu fac parte din comitetul creditorilor de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime și, totodată, îngrădesc dreptul la un proces echitabil.

Tribunalul Iași — Secția comercială și faliment consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 alin. (2) și art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 22 alin. (2): „*În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere motivată, pentru motive temeinice. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor.*”;

— Art. 25: „*Principalele atribuții ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:*

a) *examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 138, și supunerea aceluia raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;*

b) conducerea activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

h) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

j) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că acestea sunt constituționale.

Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, Curtea a statuat prin Decizia nr. 1.509 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 28 ianuarie 2011, că textul prevede măsurile și sancțiunile pe care judecătorul-sindic le poate aplica administratorului judiciar în cazul în care acesta nu își îndeplinește sau își îndeplinește defectuos ori cu întârziere sarcinile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic. Textul de lege criticat prevede una dintre aceste măsuri, și anume înlocuirea administratorului judiciar de către judecătorul-sindic. Înlocuirea practicianului în insolvență operează din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, judecătorul-sindic fiind obligat să se pronunțe printr-o încheiere care să cuprindă motivele temeinice care au condus la adoptarea unei astfel de măsuri.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege atacate defavorizează în mod evident creditorii care nu fac parte din comitetul creditorilor, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu instituie discriminări în fața legii, întrucât comitetul creditorilor reprezintă voința majoritară a tuturor creditorilor, și se aplică în mod egal acestora, fără privilegii sau deosebiri, cu atât mai mult cu cât, în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (6) din lege, „Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor orice creditor poate formula contestație la adunarea creditorilor”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele acesteia sunt valabile și în prezenta cauză.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 85/2006, Curtea constată că este inadmisibilă întrucât autorul ei nu arată în ce fel dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale, or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concept LTD” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.517/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și faliment.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 586

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Liviu Răscol, Marian Popescu, Constantin Enciu și Elena Șerbănescu în Dosarul nr. 10.956/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.890D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, dispozițiile legale fiind modificate ulterior sesizării Curții Constituționale în sensul criticilor formulate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.956/95/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Liviu Răscol, Marian Popescu, Constantin Enciu și Elena Șerbănescu într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât favorizează debitorul în exercitarea drepturilor procesuale, respectiv prin accesul la două grade de jurisdicție, primul grad în competența de soluționare a judecătorului-sindic și al doilea grad, acordat exclusiv debitorului, în competența instanțelor superioare care soluționează căile de atac.

Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că dispoziția legală criticată nu contravine nici principiului egalității cetățenilor în fața legii, în condițiile în care creditorul are la dispoziție mijloace legale pentru recuperarea creanțelor sale, nici principiului accesului liber la justiție, creditorul având la îndemână posibilitatea legală de a-și înscrie creanțele în tabelul creanțelor împotriva debitorului în procedura insolvenței. Pe de altă parte, procedura insolvenței este o procedură colectivă, concursuală și derogatorie de la procedura de drept comun, pe care o suspendă de drept. După încetarea suspendării, judecata

poate reîncepe așa cum prevede art. 245 din Codul de procedură civilă și, în raport de soluția pronunțată, creditorul poate, la rândul său, să exercite calea de atac prevăzută de lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, prevederi care au următorul conținut: *„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și în art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt considerate a fi nesocotite și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile legale criticate au fost modificate prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, având în prezent următorul conținut: *„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în urma adoptării noii reglementări, critica de neconstituționalitate care viza în principal exceptarea de la suspendarea de drept a judecării căilor de atac promovate de debitorul împotriva căruia s-a deschis procedura insolvenței, astfel cum era reglementată în legea anterioară modificării, a rămas fără obiect. Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative în vigoare. Constatând însă că, la data sesizării sale, dispozițiile legii erau în vigoare, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Liviu Răscol, Marian Popescu, Constantin Enciu și Elena Șerbănescu în Dosarul nr. 10.956/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 587

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Virgil Covercă în Dosarul nr. 2.318/288/2010 al Judecătoriei Râmnicu-Vâlcea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.977D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul solicită modificarea și completarea textului de lege criticat, operațiune care excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.318/288/2010, **Judecătoria Râmnicu-Vâlcea — Secția**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Virgil Covercă într-o cauză având ca obiect partajul unor bunuri comune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât relațiile de familie, în urma partajării universalității de bunuri supuse regimului proprietății devălmașe, sunt în mod iremediabil vătămate, având în vedere absența pe mai departe a unui interes comun al soților în ceea ce privește dezvoltarea familiei, bazată pe o susținere materială comună. Mai mult, relațiile de familie sunt vătămate și pe plan moral datorită conflictelor care pot apărea o dată cu discuțiile asupra modalității împărțirii efective a bunurilor.

Judecătoria Râmnicu-Vâlcea — Secția civilă consideră că dispoziția legală criticată nu conține nicio prevedere prin care s-ar aduce atingere proprietății private, inviolabilității domiciliului sau vieții de familie, în cuprinsul său existând prevederi de garantare și ocrotire a proprietății private a soției debitorului pentru ca aceasta să nu riște să fie executată silit asupra părții din bunurile devălmașe ce îi revine. În plus, în egală măsură este garantat și dreptul de proprietate al creditorului, acesta având posibilitatea să se îndestuleze în măsura acoperirii creanței, independent dacă părțile vor divorța sau nu pe viitor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul cuprins: *„Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se va întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sulței.”*

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului, art. 44 alin. (2) care consacră garantarea proprietății private, art. 48 referitor la familie și art. 136 privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor fiscale, instanța poate dispune împărțirea bunurilor imobile pe care debitorul le deține în proprietate comună cu alte persoane atunci când organele fiscale care administrează creanțe fiscale solicită partajul judiciar. Această posibilitate este în deplină concordanță cu dispozițiile Codului de procedură civilă cuprinse în cartea VI *„Proceduri speciale”*, capitolul VII¹ privind *„Procedura împărțelii judiciare”*, care constituie dreptul comun în materia partajului judiciar.

Textul de lege criticat asigură, pe de o parte, protejarea intereselor patrimoniale ale acelor coproprietari care nu sunt parte în raportul juridic supus judecării, iar, pe de altă parte, permite creditorilor să treacă la executarea silită al cărei obiect

îl pot constitui doar bunurile debitorului. Așa fiind, existența proprietății comune împiedică temporar realizarea executării silite, numai după finalizarea procedurii de împărțală a bunurilor indivize executarea putând continua cu privire la bunurile ce aparțin exclusiv debitorului urmărit.

Prin efectul partajului, creditorul păstrează posibilitatea fie de a urmări întregul bun care a făcut obiectul partajului, dacă acesta a fost atribuit debitorului, fie sulta la care a fost obligat coproprietarul nedeitor căruia i-a fost atribuit bunul, fie partea convenită debitorului din prețul obținut din vânzarea întregului imobil.

Așa fiind, Curtea reține că reglementarea criticată are ca finalitate protejarea intereselor coproprietarilor nedeitori, puși, în acest mod, la adăpost de riscul de a fi obligați să participe la achitarea unei datorii care nu le incumbă, efectuând astfel o plată nedatorată.

Examinarea art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în raport cu prevederile art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului și ale art. 48 referitoare la familie, nu relevă nicio contrarietate, de vreme ce bunul imobil aparține unui debitor rău platnic, care nu înțelege să-și execute voluntar obligația asumată constituită într-o creanță certă, lichidă și exigibilă. În situația debitorului care nu are venituri și/sau bunuri proprii din/cu care să-și stingă obligația scadentă, îndestularea creditorului se va face pe seama executării silite asupra părții din bunurile comune (devălmașe) ale debitorului și soției sale în condițiile art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală coroborate cu cele ale art. 493 din Codul de procedură civilă, astfel că deteriorarea relațiilor dintre soți, cu consecințe iremediabile asupra raporturilor de familie, deși regretabilă din perspectiva acestora, nu prezintă niciun interes pentru creditorul îndreptățit să își valorifice creanța. Posibilitatea recunoscută acestuia din urmă ca, în anumite condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, să poată interveni pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime, nu constituie o măsură discriminatorie în defavoarea debitorului, ci reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Virgil Covercă în Dosarul nr. 2.318/288/2010 al Judecătoriei Râmnicu-Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 664

din 17 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „OTP Bank Romania” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.272/111/RL/2008 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societății Comerciale „Unicredit Țiriac Bank” din București, domnul avocat Răzvan Cioromela, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții Societății Comerciale „Unicredit Țiriac Bank” din București și reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.272/111/RL/2008, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „OTP Bank Romania” — S.A. din București într-un dosar având ca obiect procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă principiul accesului liber la justiție, întrucât creează un regim discriminator între creditorii, în sensul că oferă posibilitatea ca un creditor majoritar să își impună punctul de vedere chiar dacă acesta este creditor chirografar, în raport cu un creditor care deține o creanță garantată.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrative și fiscal se limitează a considera că excepția de neconstituționalitate este „admisibilă”, fără a-și exprima opinia cu privire la temeinicia ei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut: „*Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt: [...]*”

c) desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, fixarea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activității practicienilor în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. Judecătorul-sindic va desemna administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu solicitat de către creditorul care a solicitat deschiderea procedurii sau de către debitor, dacă cererea îi aparține. În situația în care cel care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu solicită numirea unui administrator judiciar sau lichidator, numirea se va face de către judecătorul-sindic din rândul practicienilor care au depus oferte la dosarul cauzei. În caz de conexare se va ține seama de cererile creditorilor în ordinea măririi creanțelor sau de cererea debitoarei, dacă nu există o cerere din partea unui creditor.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că acestea sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 555 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 24 iunie 2010, și Decizia nr. 271 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 20 aprilie 2010, Curtea a statuat că judecătorul-sindic poate controla măsura înlocuirii lichidatorului sau administratorului judiciar, dispusă de adunarea creditorilor ori de creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor numai pentru motive de legalitate. O asemenea limitare a controlului judecătoresc ține de specificul procedurii insolvenței, mai precis de rolul crescut pe care creditorii trebuie să îl dețină în procesul de urmărire și

recuperare a creanțelor lor. În schimb, în temeiul art. 11 lit. d) din lege, judecătorul-sindic are competența de a înlocui, pentru motive temeinice, prin încheiere, administratorul judiciar sau lichidatorul.

Totodată, prin Decizia nr. 898 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, Curtea a statuat că faptul că împotriva deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a desemna, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator judiciar sau lichidator în locul celui provizoriu ori de a confirma administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu, creditorii interesați pot face contestație la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, în termen de 3 zile de la data publicării acestei decizii în Buletinul procedurilor de insolvență. O atare dispoziție își găsește justificarea în însuși specificul acestei proceduri și are drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „OTP Bank Romania” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.272/111/RL/2008 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 775

din 16 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Mihai Cîrstea, Gheorghe Andronescu, Ion Matei, Elena Matei, Valentina

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate mai sus, Curtea mai reține că legiuitorul are competența să reglementeze, cu respectarea dispozițiilor constituționale, procedura insolvenței, inclusiv a condițiilor în care creditorii majoritari pot lua anumite măsuri prevăzute de ipoteza normei criticate, sub supravegherea judecătorului-sindic. Faptul că judecătorul-sindic supraveghează actele și operațiunile administratorului sau lichidatorului judiciar desemnat de creditorii ce dețin cel puțin 50% din valoarea creanțelor reprezintă o asigurare suficientă pentru respectarea drepturilor creditorilor cu creanțe garantate.

Luminița Constantinescu, Călin Remus Filip, Jenică Filip, Nicolîța Filip, Iulian Ilie, Nicolae Panal, Marcel Fira, Aurel Bitoleanu, Maria Voiculescu, Ion Aurel Turbăceanu, Victoria Turbăceanu și Ion Frunțeanu în Dosarul nr. 10.973/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții nr. 2.876D/2010, care are ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006. Critica a fost formulată de Victor Belgun în Dosarul nr. 10.910/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care face obiectul Dosarului nr. 2.563D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.876D/2010 la Dosarul nr. 2.563D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât dispoziția criticată a fost modificată, iar noua normă nu preia soluția legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 3 și 6 mai 2010, pronunțate în dosarele nr. 10.910/95/2008 și nr. 10.973/95/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Victor Belgun, Mihai Cîrstea, Gheorghe Andronescu, Ion Matei, Elena Matei, Valentina Luminița Constantinescu, Călin Remus Filip, Jenică Filip, Nicolita Filip, Iulian Ilie, Nicolae Panal, Marcel Fira, Aurel Bitoleanu, Maria Voiculescu, Ion Aurel Turbăceanu, Victoria Turbăceanu și Ion Frunțeanu în dosare având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006, în redactarea inițială, au avut drept scop concentrarea tuturor litigiilor în materia insolvenței în competența exclusivă a judecătorului-sindic desemnat în procedura insolvenței. Or, în urma modificării operate prin pct. 14⁶ din Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, dispozițiile art. 36 au fost modificate în sensul favorizării debitorului, care beneficiază de două grade de jurisdicție: un prim grad de jurisdicție în competența de soluționare a judecătorului-sindic și un al doilea grad de jurisdicție acordat exclusiv debitorului.

Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că textul de lege criticat este constituțional și, în consecință, excepția este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și în art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt considerate a fi nesocotite și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile legale criticate au fost modificate prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, având în prezent următorul conținut: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”

Curtea constată că, în urma modificării survenite, soluția legislativă criticată de autorul excepției nu se mai păstrează, sintagma „*cu excepția căilor de atac declanșate de debitor*” ieșind din vigoare.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că norma supusă controlului de constituționalitate reprezintă o normă de procedură care exceptează de la suspendarea de drept judecarea căilor de atac promovate de debitorul împotriva căruia s-a deschis procedura insolvenței. Potrivit dispozițiilor art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, „*Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, din momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executării silite începute sub acea lege.*” Prin urmare, modificarea operată prin Legea nr. 169/2010, care elimină excepția instituită de norma de procedură cuprinsă în art. 36 teza finală, este de imediată aplicare, astfel că dispozițiile în forma criticată de autorul excepției de neconstituționalitate încetează să mai producă efecte juridice, nemaifiind aplicabilă litigiului dedus judecării.

Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative care au legătură cu soluționarea cauzei. Constatând însă că la data sesizării sale dispozițiile legii erau în vigoare și se aplicau litigiului din fața instanței de fond, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Victor Belgun în Dosarul nr. 10.910/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, și de Mihai Cîrstea, Gheorghe Andronescu, Ion Matei, Elena Matei, Valentina Luminița Constantinescu, Călin Remus Filip, Jenică Filip, Nicolita Filip, Iulian Ilie, Nicolae Panal, Marcel Fira, Aurel Bitoleanu, Maria Voiculescu, Ion Aurel Turbăceanu, Victoria Turbăceanu și Ion Frunțeanu în Dosarul nr. 10.973/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 907

din 5 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bella Consulting Construction” — S.R.L. din Satu-Mare în Dosarul nr. 561/35/C/2010 — R al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.896D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul nu a motivat critica.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 561/35/C/2010 — R, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5) din**

Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bella Consulting Construction” — S.R.L. din Satu-Mare într-o cauză având ca obiect o cerere de suspendare a executării silite.

Autorul excepției de neconstituționalitate nu indică prevederile constituționale pretins a fi încălcate de dispozițiile legale criticate și nici nu motivează cererea de sesizare a instanței de contencios constituțional.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, deoarece normele legale criticate reprezintă norme de procedură a căror stabilire intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, conform art. 126 alin. (2) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (4) și (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit încheierii de sesizare, reprezentantul Societății Comerciale „Bella Consulting Construction” — S.R.L. a invocat, printr-o cerere formulată oral în fața instanței, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (4) și (5) din Legea nr. 85/2006. Deși instanța a pus în vedere autorului excepției să depună în scris motivele pentru care a formulat critica de neconstituționalitate, acesta nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 341/1997, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 38 din 29 ianuarie 1998, „neindicarea de către autorul excepției a normelor constituționale în raport cu care consideră că sunt neconstituționale dispozițiile legale atacate constituie un motiv de respingere, întrucât excepția ridicată nu constituie, în sensul constituțional al termenului, o excepție de neconstituționalitate. Dacă instanța de contencios constituțional s-ar socoti competentă să se pronunțe asupra unei asemenea excepții, ea s-ar substitui părții în ceea ce privește invocarea motivului de neconstituționalitate ridicat, exercitând astfel din oficiu controlul de constituționalitate, ceea ce este inadmisibil”.

Prin urmare, excepția nefiind motivată, nu sunt respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, astfel încât sesizarea va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bella Consulting Construction” — S.R.L. din Satu-Mare în Dosarul nr. 561/35/C/2010 — R al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

